

אל מיזוזך כמחוץ זה שפניהם עיר נסיך צדקה
על ראשיו ורגמו אותו כל העדרה ואל בני ישראל
תרבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטא
ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדרה
כגר כאזורן בנקבו שם יומת ואיש כי יכה כל גפש
אדם מוות יומת ומוכה נפש בהמה ישלמגה נפש
תזה נפש ואיש כי יתן מוות בעמיהו כאשר עשה
כז עשה לו שבר תזה שבר עין תזה עין עין
תזה שנ כאשר יתן מוות באדם כן ינתן בו מוכה
בכמה ישלמגה ומוכה אדם יומת משפט אוזן
יהה לכם כגר כאזורן יהיה כי אני יהוה אלהיכם וידבר
משה אל בני ישראל וויצו אוי זכרו את המוקל אל מיזוז
למיזוזה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר
צוה יהוה את משה

וירבר יהוה אל מושה בהר סיני לאמיר דבר אל
בני ישראל ואמרה אליהם כי תבואו אל הארץ אשר
אל נטה לך ושבתה הארץ שבט ליהו של שנים
תזרע שדר ושלש שנים תזבור כרמך ואספה את
הבואה ובונה השביעת שבת שבתון היה הארץ
שבת ליהו שדר לא תזרע וכרכור לא תזמור את
ספיח קציר לא תקציר ואת ענבי נזיר לא תכער
שנת שבתון יהיה לא רץ והיתה שבט הארץ לכם
לאכללה כר וכעדר וכאמותר וכשכיר וכתוועבר
הגרים עמר וכבהמיתר ולהיה אשר בארץ תהיה
כל הבואה לאכל'

שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעניים והיו
כר ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה
והעbara שופר תרוועה בזחיש השבעי בעשי
כחדרש ביום הקפראים העבירו שופר בכל הארץ
וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם
איש אל אוזותו ואיש אל מושבוזתו השבו יובל
הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרע
ולא תקצירו את ספיוח ולא תכערו את נזירה כי
יובל הוא קדש תהיה לכם מין השדרה תאכלו את
הבואה בשנת היובל הזאת תעשו איש אל
אווזה וכי המכברו מוכבר לעמייך או לגנאה מיר עמייך
אל התונז איש את אוזיו במספר שנים אוזר היובל תקנה
כאות עמייך במספר עני התבואה ימכר כר לפוי רב

ושיתפה אהיה עמייך
אתם ישבתם על
ואכלתם לשבע
מה נאכל בענה
הבואתנו וצוית
עשית את התבואה
העגה השמיינת ו
השנה התשיעת
והארץ לא תמי
ויתושבבים אתה
התנו לא רץ
אותר ומכר מיא
את מכור אוזין
ידך ומוצא כדי ג
את העדרה לאיש
יאב לא מינאה
ביד הקנה אותו
לאוזתו
בית מושב עיר
מכורו יכוב תה
לו שגה תמיימה
זומה לטעמיה
ובתי הוצאותים אי
הארץ יושב גא
הלויב בת ערי
ואשר יאל מון
ביבל כי בת עיר
ישראל יסדה
עלם הואלם
ומטה ידו עמר
תקוז מאתו נשר
עמר את ספר ס
תדען אכלן אמי
מאוזן מוצרים ל
כב לאלהים
ונמכר כר לא ת
כתושב יהה ע
ויצא מעמר הוא
אווזה אבותינו יעדין